

“La pregària és la base per a qualsevol diàleg ecumènic fructífer”

Dij, 4/12/2014 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència general del papa Francesc a la plaça Sant Pere del Vaticà.

Dimecres 3 de desembre de 2014

Estimats germans i germanes, bon dia. Però no sembla massa bo el dia, és una mica lleig... Però vosaltres sou valents i si fa mal dia fem bona cara i anem endavant! Aquesta audiència es duu a terme en dos llocs diferents, com ho fem quan plou: aquí a la plaça i a més hi ha els malalts a l'Aula Pau VI. Jo ja els he trobat allà, els he saludat, i ells segueixen l'audiència mitjançant la pantalla, perquè estan malalts i no poden venir sota la pluja. Els saludem des d'aquí amb un fort aplaudiment.

Avui vull compartir amb vosaltres algunes coses de la peregrinació que he fet a Turquia des del divendres passat fins al diumenge. De la mateixa manera que vaig demanar de preparar-lo i acompanyar-lo amb la pregària, ara us invito a donar gràcies al Senyor per com ha anat i perquè en puguin venir fruits de diàleg ja sigui en els nostres contactes amb els germans ortodoxos, ja sigui amb els musulmans, ja sigui en el camí vers la pau entre els pobles. Sento, en primer lloc, l'obligació de renovar l'expressió del meu agraïment al President de la República turca, al Primer Ministre, al President pels Afers Religiosos i a les altres Autoritats, que m'han acollit amb respecte i han garantit el bon ordre dels esdeveniments. Això exigeix treball, i ells ho han fet de bon grat. Agraeixo fraternalment als Bisbes de l'Església catòlica a Turquia, al President de la Conferència episcopal, tan bo, i agraeixo el compromís de les comunitats catòliques, així com agraeixo també al Patriarca Ecumènic, sa Santedat Bartomeu I, pel seu cordial acolliment. El beat Pau VI i sant Joan Pau II, que van venir tots dos a Turquia, i a sant Joan XXIII, que va ser Delegat Pontifici en aquella Nació, han protegit des del cel la meua peregrinació, que ha tingut lloc vuit anys després del que va fer el meu predecessor Benet XVI. Aquesta terra és estimada per qualsevol cristià, especialment perquè hi va néixer l'apòstol Pau, perquè s'hi van celebrar els set primers Concilis, i per la presència, prop d'Efes, de la “casa de Maria”. La tradició ens diu que allà hi va viure la Mare de Déu, després de la vinguda de l'Esperit Sant.

El primer dia del viatge apostòlic vaig saludar les Autoritats del País, majoritàriament musulmà, però que en la seva Constitució s'hi afirma la laïcitat de l'Estat. I amb les Autoritats vàrem parlar de la violència. És realment l'oblit de Déu, i no la seva glorificació, el que crea la violència. Per això he insistit sobre la importància que els cristians i musulmans es comprometin junts en la solidaritat, en la pau i la justícia, afirmant que tot Estat ha d'assegurar als ciutadans i a les comunitats religioses una real llibertat de culte.

Avui abans d'anar a saludar els malalts he estat amb un grup de cristians i musulmans que tenen una reunió organitzada pel Dicasteri per al Diàleg Interreligiós, sota la direcció del Cardenal Tauran, i ells també han expressat aquest desig de continuar en aquest diàleg fratern entre catòlics, cristians i musulmans.

El segon dia vaig visitar alguns llocs que són símbol de les diverses confessions religioses presents a Turquia. Ho vaig fer sentint en el cor la invocació al Senyor, Déu del cel i de la terra, Pare misericordiós de tota la humanitat. El centre del dia va ser la Celebració Eucarística que va reunir en la Catedral els pastors i fidels dels diversos Ritus catòlics presents a Turquia. També hi van assistir el Patriarca Ecumènic, el Vicari Patriarcal Armeni Apostòlic, el Metropolita Siro-Ortodox i representants Protestants. Junts hem invocat l'Esperit Sant, Ell que fa la unitat de l'Església: unitat en la fe, unitat en la caritat, unitat en la cohesió interior. El Poble de Déu, en la riquesa de les seves tradicions i articulacions, està cridat a deixar-se guiar per l'Esperit Sant, amb una actitud constant d'obertura, de docilitat i d'obediència. En el nostre camí de diàleg ecumènic i també de la nostra unitat, de la nostra Església catòlica, el qui ho fa tot és l'Esperit Sant. A nosaltres ens toca deixar-lo fer, acollir-lo i seguir les seves inspiracions.

El tercer i últim dia, festa de sant Andreu Apòstol, ha ofert el context ideal per a consolidar les relacions fraternals entre el Bisbe de Roma, Successor de Pere, i el Patriarca Ecumènic de Constantinoble, successor de l'apòstol Andreu, germà de Simó Pere, que va fundar aquella Església. Vaig renovar amb Sa Santedat Bartomeu I el compromís mutu de continuar el camí vers el restabliment de la plena comunió entre catòlics i ortodoxos. Junts vàrem signar una Declaració conjunta, última etapa d'aquest camí. Va ser molt significatiu que aquest acte tingués lloc en acabar la solemne Litúrgia de la festa de sant Andreu, a la qual vaig assistir amb gran joia, i que va anar seguida de la doble Benedicció impartida pel Patriarca de Constantinoble i pel Bisbe de Roma. La pregària de fet és la base per a qualsevol diàleg ecumènic fructífer sota el guiatge de l'Esperit Sant, que com he dit és el que fa la unitat.

Última reunió –aquesta ha estat bonica i també dolorosa– ha estat la que vaig tenir amb un grup de nois refugiats, hostes dels Salesians. Era molt important per a mi trobar-me amb alguns refugiats de les zones de guerra de l'Orient Mitjà, ja sigui per manifestar-los la meua proximitat i la de l'Església, ja sigui per subratllar el valor de l'acolliment, en el qual Turquia s'hi ha implicat molt. Agraeixo una vegada més a Turquia aquest acolliment de tants refugiats i ho agraeixo de cor als salesians d'Istanbul. Aquests Salesians treballen amb els refugiats, que bons que són! He trobat també altres religiosos i un jesuïta alemanys i altres que treballen amb els refugiats però aquell oratori salesià dels refugiats és una cosa bella, és un treball ocult. Estic tan agraït a les persones que treballen amb els refugiats. I Preguem per tots els refugiats i els desplaçats interns, i perquè es retirin les causes d'aquest dolorós flagel.

Estimats germans i germanes, que Déu omnipotent i misericordiós continui protegint el poble turc, els seus governants i els representants de les diverses religions. Que puguin construir junts un futur de pau, per tal que Turquia pugui representar un lloc de pacífica coexistència entre religions i cultures diverses. Preguem també perquè, per intercessió de la Verge Maria, l'Esperit Sant faci que aquest viatge apostòlic sigui fructífer i faci créixer en l'Església el fervor missioner, per anunciar a tots els pobles, en el respecte i en el diàleg fratern, que el Senyor Jesús és veritat, pau i amor. Només Ell és el Senyor.

Traducció: Josep M. Torrents –Catalunya Religió